

Jah, nüüd Jeesand anna sa,
 Sunnist tundi mulle!
 Näed, ma õhkan ootan sa,
 Millal ütled: „Tule!“ ? —

Aga sina airmas S.
 Tuleta veel meele:
 Kadund poea lugu sees,
 Leiad oma peegle.

— Kergel meelel elas ta,
 Raistas oma wara;
 Nälg tal' kätte tuli ta
 Riided laskend ära. —

Eiis wast silmad lahti lööb,
 Kui ju surm on pottis.
 Kohe oma riided wööb
 Katsipidi mõttes:

„Ei mind enam tunne wend,
 Ega õde ammuigi!
 Ja wiist isa, ema end
 Kurwastanud hauani?“

Jah, ta nuttis libedast'
 Oma paha tegu;
 Igatses nüüd nobedast'
 Näha isa nägu.

„Aga, ah! kas tohin nüüd
 Isa ette minna?
 Tema heldust, rohket hiltid,
 Pölanud ju mina.“

Nõnda kahe wahel seal,
 Seisis puhu aega,
 Kuni kuulis, isa hääl,
 Kaeas dige wäega:

„Tule, kadund lapsuke!
 Armu annan sulle.
 Päästnud on sind Jeesuse
 Patu kõiast jälle.“

Kui ta seda kuulis nüüd,
 Mändas koer poole
 Palus andeks oma süüd
 Lootis armu peale